

Διαγνωστικά θέματα της Διαταραχής Αυτιστικού Φάσματος στο πλαίσιο του DSM5 Παπανικολάου Αικ.

Η ενοποιημένη διαγνωστική κατηγορία της Διαταραχής Αυτιστικού Φάσματος (ΔΑΦ) που προτάθηκε στο DSM5 έχει σα στόχο να δοθεί ένα διαγνωστικό πλαίσιο για τις ΔΑΦ που να περιλαμβάνει το κοινά χαρακτηριστικά της ΔΑΦ σε όλο το ηλικιακό φάσμα και όλα τα επίπεδα λειτουργικότητας.

Στον τομέα των ελλειμμάτων στη κοινωνική επικοινωνία που αντικαθιστά τους δύο προηγούμενους τομείς των ελλειμμάτων στην κοινωνική διαντίδραση και επικοινωνία υιοθετείται ένας μικρότερος αριθμός πιο γενικών κριτηρίων. Αυτά είναι ανεξάρτητα από ηλικία και αναπτυξιακό επίπεδο, μπορούν να εκδηλώνονται ποικιλοτρόπως και η πλήρωση όλων τους είναι απαραίτητη για τη διάγνωση. Η καθυστέρηση στην ανάπτυξη του λόγου δεν περιλαμβάνεται πια στα διαγνωστικά κριτήρια αλλά τα ελλείμματα στο λόγο περιγράφονται ως προσδιοριστής. Ο τομέας των περιγεγραμμένων/επαναληπτικών συμπεριφορών περιλαμβάνει τέσσερα κριτήρια αισθητηριοκινητικών και γνωσιακών παραδειγμάτων δύο εκ των οποίων είναι απαραίτητα για τη διάγνωση ΔΑΦ. Οι συμπεριφορές είναι δυνατό να μην παρατηρούνται στον παρόντα χρόνο αλλά μόνο στο παρελθόν.

Το DSM5 περιλαμβάνει επίσης τη νέα διαγνωστική κατηγορία της διαταραχής κοινωνικής (πραγματολογικής) επικοινωνίας η οποία θέτει διαφοροδιαγνωστικά θέματα με τη ΔΑΦ και περιγράφει άτομα που παρουσιάζουν ελλείμματα στην κοινωνική επικοινωνία χωρίς όμως την ύπαρξη περιγεγραμμένων επαναληπτικών συμπεριφορών στο παρόν ή το παρελθόν. Επιτρέπεται ακόμα η ύπαρξη συννόσησης των ΔΑΦ με άλλες νευροαναπτυξιακές διαταραχές όπως διαταραχή λόγου, διαταραχή κινητικού συντονισμού ή διαταραχή ελλειμματικής προσοχής υπερκινητικότητας (ΔΕΠΥ) γεγονός που τροποποιεί τη διαγνωστική μας προσέγγιση και μπορεί να επηρεάζει το θεραπευτικό σχεδιασμό για τα συγκεκριμένα άτομα.